

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг

*Про розгляд проекту
регуляторного акта*

Державною регуляторною службою України здійснено розгляд проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ринків фінансових послуг та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» (далі – проект постанови) на його відповідність вимогам Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також документи, що додаються до проекту постанови, надіслані листами Нацкомфінпослуг від 21.04.2017 № 3042/12-5.

Як зазначається із доданих документів до проекту постанови, цілями державного регулювання є вдосконалення наглядової діяльності та впорядкування проведення планових заходів Нацкомфінпослуг державного нагляду (контролю); зменшення втручання регулятора у діяльність суб'єктів господарювання та усунення перешкод для розвитку ринку небанківських фінансових послуг.

Для досягнення вказаної цілі розробник проекту постанови пропонує затвердити критерії критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ринків фінансових послуг та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі – проект Критеріїв).

Слід зазначити, що проект постанови вже був предметом розгляду в ДРС, однак в його погодженні було відмовлено з огляду на наявність суттєвих зауважень.

Редакція, що вкотре подана на погодження, в більшості своїх положень не враховує попередніх зауважень Служби, в зв'язку з чим ДРС залишається на позиції щодо неможливості погодження проекту постанови з огляду на нижчезазначене.

Державна регуляторна служба України
ВИХ №3636/01/20-17 від 23.05.2017

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту постанови не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

- визначити причини її виникнення;
- оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;
- визначити основні групи, на які вона справляє вплив;
- обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Однак, всупереч встановленим вимогам, наданий на розгляд до проекту постанови АРВ складений формально, внаслідок чого відсутня можливість у повному обсязі провести відповідний аналіз зазначених норм та надати об'єктивну оцінку впливу редакції проекту постанови на регуляторне середовище у разі його подальшого запровадження.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

Крім того, Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Пунктом 2 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» встановлено, що ліцензуванню, зокрема, підлягає вид господарської діяльності – надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів).

Відповідно до частини сьомої статті 19 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов здійснюють у межах своїх повноважень органи ліцензування шляхом проведення планових і позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» орган ліцензування – орган виконавчої влади,

визначений Кабінетом Міністрів України, або уповноважений законом державний колегіальний орган.

Пунктом 1 Переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 № 609, встановлено, що Нацкомфінпослуг є органом ліцензування виду господарської діяльності надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів).

Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» визначає правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, повноваження органів державного нагляду (контролю), їх посадових осіб і права, обов'язки та відповідальність суб'єктів господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю).

Частиною четвертою статті 4 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» встановлено, що виключно законами встановлюються органи, уповноважені здійснювати державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності.

Враховуючи зазначене, в назві проекту постанови КМУ, назві проекту Критеріїв та тексті проекту Критеріїв сферу в якій затверджуються критерії доцільно викласти в такій редакції: «у сфері надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), що підлягає ліцензуванню».

З метою забезпечення органами державного нагляду (контролю) єдиного підходу до розроблення критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) постановою Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 № 752 затверджено Методику розроблення критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) (далі – Методика).

В проекті постанови КМУ необхідно врахувати, зокрема, наступні вимоги Методики.

В проекті Критеріїв необхідно врахувати пункт 11 Методики, відповідно до якого періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) може змінюватися у разі відсутності суттєвих порушень суб'єктом господарювання вимог законодавства шляхом встановлення відповідного коефіцієнта.

Відповідно до пункту 6 Методики з метою розроблення критеріїв проводиться попередній аналіз кількісних та якісних показників (характеристик) господарської діяльності суб'єктів господарювання, а саме: негативних наслідків від провадження господарської діяльності та можливого розміру втрат у разі їх настання, виробничого потенціалу суб'єкта господарювання, його виробничих ресурсів, технічного оснащення, технології та організації виробництва, обсягу випуску продукції або інших факторів, що можуть призвести до настання негативних наслідків від провадження господарської діяльності, та можливого розміру втрат у разі їх настання.

Враховуючи зазначене, необхідно надати інформацію до проекту ПКМУ стосовно кількості суб'єктів господарювання у відсотках щодо високого, середнього та незначного ступенів ризику.

Звертаємо увагу, що пунктом 11 Методики встановлено, що до кожного ступеня ризику повинно бути віднесено:

до високого ступеня ризику – до 10 відсотків суб'єктів господарювання;

до середнього ступеня ризику – до 30 відсотків суб'єктів господарювання;

до незначного ступеня ризику – 60 та більше відсотків суб'єктів господарювання.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожній з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, громадян та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

При цьому, у даному розділі розробником не розписано, які витрати можуть виникати у держави, споживачів фінансових послуг, суб'єктів господарювання, їх наслідки та шляхи вирішення; які витрати у часовому та грошовому еквіваленті будуть нести сторони.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

За даними Нацкомфінпослуг у сфері дії проекту постанови господарську діяльність здійснює 2381 суб'єктів малого підприємництва, що складає понад 10% у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання. Зважаючи на це, розробник на виконання вимог пункту 8 Методики у розділі VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» повинен був забезпечити проведення М-Тесту.

Однак, в АРВ до проекту постанови М-Тест згідно з Додатком 4 до Методики не проведено, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва, не оцінено витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання, та, як наслідок унеможливило визначення необхідності вирівнювання питомої вартості навантаження між суб'єктами великого, середнього та малого підприємництва шляхом запровадження компенсаторних механізмів для суб'єктів малого підприємництва.

Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником не наведено усіх обов'язкових показників результативності регуляторного акту.

При цьому, розробником наведено лише 2 додатковий показник, який безпосередньо характеризує результативність регуляторного акта, та наведено його прогнозне значення. Зазначене є порушенням вимог Методики, яка передбачає, що слід визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Також, прийняття проекту постанови здійснюється не у відповідності з визначеним статтею 4 Законом про регуляторну політику принципом прозорості та врахування громадської думки.

Вказаний принцип, зокрема, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому Законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

На адресу ДРС листом Асоціації «Страховий бізнес» від 03.05.2017 № 1-52 надійшли зауваження до проекту постанови (копії додаються).

Акцентуємо увагу розробника, що відповідно до частини сьомої статті 9 Закону про регуляторну політику усі зауваження і пропозиції щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю чи частково враховує одержані зауваження і пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

Ураховуючи викладене, за результатами проведеної експертизи відповідно до статті 30 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» Державна регуляторна служба України повідомляє про невідповідність проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ринків фінансових послуг та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду

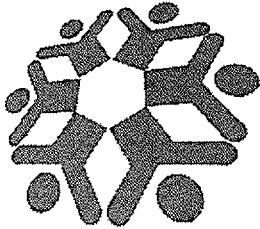
(контролю) Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» принципам державної регуляторної політики.

Додаток: 4 арк.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

К.М. Ляпіна

АСОЦІАЦІЯ «СТРАХОВИЙ БІЗНЕС»
Об'єднання учасників страхового ринку України
Association INSURANCE BUSINESS
Union of participants of the insurance market of Ukraine

№ 1-52 від 3 травня 2017 р.

**Державна регуляторна служба
України**

вул. Арсенальна, 9/11,
м. Київ, Україна, 01011
електронна адреса: inform@dkrp.gov.ua

Повідомляємо, що Асоціація «Страховий бізнес» розглянула текст доопрацьованого проекту Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ринків фінансових послуг та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг» (далі – проект) та зазначає, що в цілому підтримує підхід, що Нацкомфінпослуг повинна мати можливість за певних чітко визначених обставин проводити перевірки фінансових установ. Але у проекті залишилися недоліки, та неточності, що можуть вплинути на об'єктивність встановлення ступеня ризику щодо фінансових установ, а саме страховиків, які призведуть до негативного ефекту при його впровадженні у такій редакції:

Так, для недопущення понесення суб'єктами господарювання додаткових фінансових витрат та витрат часу на проходження планових перевірок своєї діяльності, а також для уникнення проведення безпідставних перевірок просимо врахувати зауваження, викладені нижче.

Пунктом 130 плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна-2020» у 2015 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 № 213-р, визначено заходи, щодо відходу від системи тотального обтяжливого контролю за всіма суб'єктами господарської діяльності, а відтак, необхідно визначити періодичність проведення заходів державного нагляду (контролю) у сфері надання фінансових послуг в залежності від рівня ризиковості діяльності суб'єктів господарювання з урахуванням наведених пропозицій, що зменшить втручання регулятора у діяльність суб'єктів господарювання та усуне перешкоди для розвитку ринку небанківських фінансових послуг. Окрім цього, врахування даних пропозицій допоможе уникнути понесення з боку держави додаткових витрат на проведення заходів державного нагляду (контролю) у сфері надання фінансових послуг.

По-перше, підпункт 1) пункту 3 Критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ринків фінансових послуг та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі - Критерії), зазначає показник чистих страхових премій. Порядок визначення даного показника не міститься ні в цьому проекті, ні в інших нормативно-правових актах, а є лише в теорії страхування. Вважаємо за необхідне не вводити неіснуюче в нормативному полі поняття, а ввести визначення на основі чинних у законодавстві формулювань та показників.

вул. Петра Сагайдачного/Ігорівська, 10/5, літера А,
м. Київ, Україна, 04070
info@insurancebiz.org www.insurancebiz.org
Ідентифікаційний код 33304264

str. P.Sagaydachnogo/Igorevskaya, 10/5, letter A,
Kyiv, Ukraine, 04070
Info@insurancebiz.org www.insurancebiz.org
the identification code 33304264

Також потребує зміни формулювання цього підпункту у частині «...порушували на будь-яку дату вимоги законодавства в частині формування страхових резервів, інших гарантійних страхових резервних фондів, а також обов'язкових критеріїв і нормативів достатності капіталу та платоспроможності, ліквідності, прибутковості, якості активів та ризиковості операцій, інших показників і вимог, що обмежують ризики за операціями з фінансовими активами» на «порушували на будь-яку дату вимоги законодавства в частині формування страхових резервів, інших гарантійних страхових резервних фондів, а також обов'язкових критеріїв та нормативи достатності, диверсифікованості та якості активів страховика», тому що саме тільки ці показники встановлені у нормативних документах, зокрема «Методиці формування страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя» та «Положенні про обов'язкові критерії та нормативи достатності, диверсифікованості та якості активів страховика», а інші показники у наведеному проекті відсутні у законодавстві на даний час, як і методики їх розрахунків.

По-друге, щодо підпункт 11) пункту 3. Критеріїв:

а) у проекті помилково ототожнюється поняття «неналежного виконання своїх зобов'язань перед споживачами фінансових послуг» із «кількістю скарг щодо неналежного виконання суб'єктом господарювання своїх зобов'язань» **як єдиного критерію вимірювання** такого неналежного виконання, що не відповідає фактичному стану речей, коли факти порушення суб'єктом господарювання своїх зобов'язань можуть бути вираховані статистично на підставі звітності тощо, вводить новий термін «неналежне виконання своїх зобов'язань перед споживачами фінансових послуг» без його тлумачення, а також не враховує, що статтею 16 закону України «Про страхування» передбачена така обов'язкова умова договору страхування як «відповідальність за невиконання або неналежне виконання умов договору». Тобто суб'єкт господарювання вже міг сплатити санкції (неустойку, штраф, пеню) за невиконання або неналежне виконання ним господарського зобов'язання, тому враховувати такі випадки ще раз вважаємо невірним та таким, як притягнення до відповідальності за одне й те саме правопорушення двічі.

Також вважаємо, що згідно з чинним законодавством Критерії повинні визначати ступені ризику з урахуванням статистичних даних про настання негативних наслідків від провадження діяльності суб'єктів господарювання, а в запропонованому проекті з усіх можливих статистичних даних взяті тільки кількісний показник скарг безвідносно до будь-яких інших показників, в тому числі фінансових або термінів часу, що буде спотворювати результати такого визначення та не доведено розробником проекту, що саме скарги та саме їх кількість за попередній період, навіть без врахування динаміки цього показника, є найбільш вірним показником для оцінювання.

Методологічне обмеження такого показника є таким, що, відображений у проекті постанови, вищенаведений, абсолютний показник, не враховує орієнтованість компаній на корпоративний або роздрібний сектор, а відтак компанії, які орієнтуються здебільшого на роботу з юридичними особами будуть мати значні переваги перед компаніями, які укладають договори страхування з фізичними особами, оскільки останнім для отримання однакового обсягу страхових платежів необхідно укласти в рази, а то й на порядки більшу кількість договорів страхування і, як наслідок, вони матимуть значно більшу кількість скарг від «невдоволених».

Також необхідно враховувати, що практика недобросовісної конкуренції та інформаційних атак на певні страхові компанії вже мала місце в минулому, а одним з основних факторів незаконного впливу на конкурентів були саме розповсюдження у соціальних мережах та Інтернеті різного роду закликів до написання численної кількості скарг у різні органи та організації. Тому показник скарг може бути обмежено використаний виключно як один з декількох показників у сукупному інтегральному показнику, який і пропонується розробити авторам проекту.

б) вказаним пунктом не встановлено періоду за який здійснюється розрахунок середнього показника скарг, як то квартал, півріччя тощо, що надасть змогу Нацкомфінпослуг самостійно, на власний розсуд, визначати такий проміжок часу, який кожного разу може бути різним, і відповідно, створить умови можливостей для зловживання в тому числі, виникнення корупційних факторів з боку працівників Нацкомфінпослуг.

в) вказаний вище критерій, не містить розмежування скарг, що надійшли, на ті, що є:
- обґрунтованими та такими, що дійсно підтверджують порушення суб'єктами господарювання своїх зобов'язань, передбачених чинним законодавством України,
- такі, що не підтверджують порушення суб'єктами господарювання своїх зобов'язань, передбачених чинним законодавством України.

г) положення проекту постанови про визначення середнього показника скарг, розрахованого як співвідношення загальної кількості скарг щодо неналежного виконання суб'єктами господарювання своїх зобов'язань до кількості суб'єктів господарювання, щодо яких надійшли такі скарги та віднесення суб'єкта господарювання, до такого, що неналежно виконує свої зобов'язання перед споживачами фінансових послуг у разі якщо кількість скарг щодо неналежного виконання суб'єктом господарювання своїх зобов'язань, які надходять до Нацкомфінпослуг від споживачів фінансових послуг, більша за середній показник скарг щодо суб'єктів господарювання, що надають такий же вид фінансових послуг. Не врахування кількості укладених договорів, при визначенні середнього показника скарг призведе до безпідставного віднесення страховика, який уклав велику кількість договорів страхування, до суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику, попри те, що останній буде відповідати всім нормам чинного законодавства, мати високий показник якості врегулювання збитків тощо.

Також пропонуємо наступну редакцію абз. 2 підпункт 11) пункту 3.:

«Середній показник скарг розраховується як співвідношення загальної кількості скарг щодо неналежного виконання суб'єктами господарювання своїх зобов'язань, *за якими посадовими особами Нацкомфінпослуг встановлені порушення законодавства про фінансові послуги та складений акт про правопорушення, до кількості укладених договорів страхування* суб'єктами господарювання, щодо яких надійшли такі скарги. Розрахунок середнього показника скарг здійснюється за період оцінки відповідності критеріям».

По-третє, проект Критеріїв не містить можливості віднесення страховиків, які працюють на ринку, до суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику. Вважаємо за доцільне доопрацювати Критерії так, щоб страховики, за певних умов, могли бути віднесені до суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику.

По-четверте, проект Критеріїв (п. 3.12) вводить завищену вимоги щодо терміну, протягом якого суб'єкти господарювання відносяться до високого ступеню ризику протягом п'яти років після того, як до них застосовувалися заходи впливу у вигляді відсторонення керівництва від управління фінансовою установою та введення тимчасової адміністрації тощо. Вважаємо недоцільним введення такого тривалого проміжку часу для цього. Якщо фінансова установа після виконання усіх заходів впливу не має підстав для отримання таких самих заходів впливу, то, відповідно, що вона виконує всі вимоги законодавства і немає потреби вважати її з високим ступенем ризику. **Такий термін не повинен бути більшим, ніж дванадцять місяців після закінчення терміну вищезазначених заходів впливу.**

Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу) та здійснюється Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, а відтак, впровадження вказаного проекту постанови, без врахування вищевказаних пропозицій,

збільшить загальну кількість проведених планових перевірок суб'єктів господарювання, нагляд за якими здійснює Нацкомфінпослуг, а відтак потребуватиме збільшення кількості працівників вказаного органу для забезпечення проведення таких перевірок, та, як наслідок понесення додаткових витрат в межах фінансування видатків Нацкомфінпослуг.

Отже, у Проекті залишилися положення, зміст яких є шкідливими для ринку страхових послуг, та які потребують суттєвого доопрацювання.

Враховуючи вищенаведене, з метою недопущення прийняття Проекту, що розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, а також порушенням вимог статті 5 цього Закону в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними, статті 8 цього Закону в частині підготовки аналізу регуляторного впливу відповідно до Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 року № 308, зі змінами, керуючись статтями 4-6, 8, частинами чотири, п'ять статті 21, статті 30 Закону про регуляторну політику,

ПРОСИМО:

1. Розглянути зауваження Асоціації «Страховий бізнес» до проекту Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ринків фінансових послуг та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

2. Створити при Державній регуляторній службі України постійно діючу робочу групу з питань небанківських фінансових ринків з обов'язковим залученням до неї також представників від Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг для систематичного обговорювання проблемних питань небанківських фінансових установ, що потребують врегулювання, напрацювання варіантів та механізмів для їх розв'язання та опрацьовувати проекти нормативно-правових актів.

3. **Прийняти рішення про відмову у погодженні проекту Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері ринків фінансових послуг та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».**

З повагою,

Генеральний директор

В.В. Черняхівський